

ಕರ्त್ತ

ಪರಿಮಳ ಸರವು

■ ಸಂತೇಚಿನ್ಮಾರು ಪ್ರೇಜ್‌ಟ್‌ಕಾಜ್‌

‘ಯಾವ’ ಹೋ ದಿಫೀರಂತ ಕರೆಸಿದಿರಿ

ಮಾವ, ಎಲ್ಲೊ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಳಿಯ ಹ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಲು ಬಿಡಲ್ಲಿ, ಇದೋ ಪಂಚೇಲೇ ಬ್ಯಾಕ್‌ಕ್ಯಾಟಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೇ.

ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ ಒಳಬರುತ್ತಲೇ ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿ ಮಾಡ್ತು ಅಲ್ಲೇ ಹಾಕಿದ್ದ ಹಳೆಯಕಾಲದ ಶಾಮಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೇರಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಡೊರಿದ.

ಹಾಲೆಷ್ಟುನವರು ಈತ ಬಂದ್ದು ಕುರಿಗ್ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಚೆಕ್ಕ ಮಾನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಕಾವಲೀರುವತೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಚೆಕ್ಕ ಮಗ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಾದವರು ಯಾರೂ ಬಾರದಂತೆ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಜಳ್ಳೆಲಿದ್ದ ಅಡಿಕೆ ಸಿಹ್ಯೆ ರಾಸಿ ಕೆದತಾರ್ ಹಳೆಯ ಹಾಡು ಹಾಡ್ತು ಕುಳಿತ.

ಹಾಲೇಶ್ವನವರ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಸಿದ್ದಾಮ ಮಕ ಕೆಂಡ ಮಾಡ್ತುಂದು, ಎದೇಲೆ ಇಟಿಗೆ ಗುಮ್ಮಿ ಜ್ವಾಲೆಯೇ ಮಕದಾಗೆ ತುಂಬ್ಯಂತು ಅಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ಧೂಮು ಧೂಮು ಅಲಿದ್ದ.

‘ನೋಡಲೇ ಕಾಬಿ ಕಾಸಿದ್ದೇನೋ ತರಹೇಳ ನಿಮ್ಮೊವ್ವಾಗೆ ಮಾವ ಬಂದಾನೆ’ ಅಂದ ಸಿದ್ದಾಮನಿಗೆ ದಪ್ಪ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕ್ತು ಅಡಿಗೆಮನೆ ಕಡೆ ಹೋದ ಅವನನೇ ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ ನೋಡಿ, ‘ಸಿದ್ದಾಮನ್ನ ಅದೆಂದೋ ಲ್ಯಾಬ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ ಹೋಸ್‌ ಮುಗಿತೇನು?’ ಏನೇನೋ ಜೆಷಧಿ ಅಂತೆ, ರಕ್ತ ಅಂತೆ, ಉಳ್ಳೆ, ಹೇಳು ಎಲ್ಲ ಆ ಪರೀಕ್ಕೆ ಮಾಡ್ತುನಯೆ..’ ರಾಗ ವೆಳೆದ. ಹಾಲೇಶ್ವನವರು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಡಗೆ ಕಿರುಚೆರಕು ಬಲಿಗಿವೀಲಿ ಹಾಕಿ ತಿರುವತ್ತಲೇ, ‘ಎಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾವ ಪರಿಮಳಂದು... ನಾನಂತೂ ಅವಶ್ಯಿಂದ ನೆಟ್ಟುಗೂ ಉಟನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತೇನಿ. ನಮ್ಮನೇರುವಳು ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಪರಿಮಳನ ನೆನಿಸ್ಯಂದ್ ಅಳತ್ತಾನೇ ಇದ್ದು. ದೆವರಿಗೆ ಕರುಕೆ ಇಲ್ಲ ಮಾವ ಧೂ...’

ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪನ ಮಾತಿಗೆ ಹಾಲೇಶ್ವ ಆಗಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯು ಕೊಡಲ್ಲಿ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಬರಿ

ಮಗಳು ಪರಿಮಳ ತೀರಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿತ್ತು.

ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ಪರಿಮಳ ಮದುವೆಯಾದ ಬದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸು. ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿ ಹಾಲೇಶ್ವಂಗ್ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳಂತ ಹಸ್ತ ಮಾಡಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಗ್ ಬಾಳ್ಬಿದ್ದ ಹಾಲೇಶ್ವಾ! ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಸಂಭೂಮಾದರೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿ ಇವತ್ತಿನ ತನಕ ಆ ಸಂಡಗರ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಪರಿಮಳ ನಲರ ಸಿದ್ದಾಮ, ಕೂನೆಗೆ ಚೆಕ್ಕ ಮಗ ರೇವಣ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು.

ಮಗಳು ಪರಿಮಳ ಬರಿ ಮನೆಗ್ಲ್, ಇಡೀ ಕೆರಿಗೇ ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದಳು. ಬೇಳೆದಿದ್ದುತ್ತೂ ಗುಲಾಬಿ ಪಕ್ಕಿಗೂ ಹಗೂರವಾಗಿ. ಯಾರೇ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಅತ್ಯಾಧಿಪತ ನಾಜೂಕು! ಇದ್ದ ಹಳ್ಳಿಲೇ ಹತ್ತರವರೆಗೆ ಓದಿದ ಪರಿಮಳಾಗೆ ಮುಂದೆ ಓದೋ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಓಡಾಡೋ ಮುಜಗರಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡೆಯೇ ಅಮೃನ ಸಂಗಡ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಸಾಧಿಯಾದಳು.

‘ಹೇಳಾ ಮಾವ ಏನ್ ಸುಧಿ’ ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

‘ಅದಕ್ಕೆನ್ನ ಅವಸರ... ಚೂರು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನ ನಂತರ ಮಾತಾಡನ...’ ಅನ್ನತ್ತು ಶಾರದಮ್ಮ ಉಖ್ಯಾತಿನ್ನೆ ಹೇಳೋ ಸಮೇತ ಬಂದುಕು.

‘ಒಂದೆ ಹ್ಯಾಚೇನಕ್ಕು ಮಾವಂಗೂ ತರದಲ್ಲ...’ ಅನ್ನತ್ತು ಲೇ ಕೈ ಚಾಚಿದ.

‘ನಮ್ಮೆನು ಕಿಂಸಿದ್ದ. ನಿಂದಾಗಿ ನಿಂದಾ ಒಬ್ಬನಾಡ್ರೆ...’ ಅಂತ ಅರ್ಥಕ್ಕೇ ನೀಲಿಸಿದ.

ಮಾತನ್ನಿ ಏನೋ ಖಾರ ಇದೆ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಏಕವಚನ ಬಂದಂಗಾತಲ್ಲ ಅಂತ ಗಾಬರಿಗೆ ಬಿಧ್ಯಾ. ‘ಅತಿಥಿ ನಿನು, ನೀ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಚಮ್ಮೆ ಸುಲಿದು ನಿಂಗ್ ಚಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಮ್ಮೆ ಕಣಪ್ಪೆ’ ಶಾರದಮ್ಮ ಸೆರಗಲ್ಲಿ ಹಸಿ ಹೈ ಬರಿಸಿಹೊಂಡ ಗಂಡನ ಮಗ್ನಿಲಾಳಿ ಕೆಳಗೆ ಕುಂತಳು.

ಎರಡು ತುತ್ತು ತಿಂದ ಕರಿಸಿದ್ದಪ್ಪನಿಗೆ ಉಖ್ಯಾಟ್ಪ್ಪ

ಇಡೀ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ
ಟೇವಿ ಅಂತ
ಬಂದಿದ್ದು
ಹಾಲೇಶ್ವನ
ಮನೆಗೆ; ಅದೂ
ಬ್ಲಾಕ್ ಅಂಡೆ
ವೈಟು.